

Lecke július 26-ra

Mária – a hűséges anya

***Kulcsvers: „Mária pedig mindezeket megőrizte,
és szívében forgatta őket.”
Lukács 2:19***

***Kiválasztott bibliai szakaszok:
Lukács 1:26–56; 2:15–19; János 2:1–5; 19:25–27***

A mai lecke Betlehemben kezdődik, ahol utazók tömege gyűlt össze, hogy bejegyeztessék magukat a Caesar Augustus által elrendelt népszámlálásra. A tömegben ott volt József, a názáreti ács, és menyasszonya, Mária, aki gyermeket várt. Hosszú utat tettek meg, hogy eleget tegyenek a római rendeletnek, poros utakon haladva és menedéket keresve a zsúfolt városban. Lukács 2:1-3

A közelben, Betlehemtől nem messze fekvő mezőkön pásztorokhoz látogatott el Isten angyala, aki bejelentette a Megváltó, Krisztus Úr születését. „És az angyal így szólt hozzájuk: Ne féljete, mert íme, nagy örömű jó hírt hozok nektek, amely az egész népnek szól. Ma ugyanis született nektek Dávid városában egy Megváltó, aki Krisztus, az Úr.” Az angyal üzenetét Isten dicsőítésével éneklő mennyei sereg kísérte. Lukács 2:8–14

A beszámoló így folytatódik: „Amikor az angyalok elhagyták őket, és felmentek a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami történt, és amiről az Úr beszélt nekünk.”

Így hát sietve elindultak, és megtalálták Máriát, Józsefet és a kisbabát, aki a jászolban feküdt. Amikor meglátták őt, elterjesztették a hírt arról, amit erről a gyermekről mondtak nekik, és mindazok, akik hallották, csodálkoztak azon, amit a pásztorok elmondtak nekik.” Lukács 2:15–18

Mária számára mindaz, ami történt, zavarba ejtő volt, és a mai kulcsversünk arra utal, hogy talán azon tűnődött, mi lesz ezeknek az eseményeknek a következménye. Bár egy angyal hónapokkal korábban bejelentette neki, hogy fiút fog szülni, akinek „Dávid trónja” lesz, Mária valószínűleg nem fogta fel teljes mértékben ezeknek az isteni terveknek a jelentőségét, amelyek fiát érintették.

Ráadásul Mária akkoriban nem láthatta előre, hogy Jézust körülbelül harminchárom évvel később keresztre feszítik, három nap múlva feltámad a halálból, majd egy olyan követői csoport élére áll, amely kétezer év alatt alakul ki – mindezt azzal a végső céllal, hogy kiirtsa a bűnt, a szenvedést és a halált az emberiség közül.

A Krisztus-osztály tagjává válásra irányuló folyamatos erőfeszítéseink részeként el kell kerülnünk, hogy alkalmazkodjunk ehhez a világhoz, és ügyelnünk kell arra, hogy ne engedjünk azoknak a testi élvezeteknek, amelyeket mások normálisnak tartanak. Éppen ezért olvashatjuk: „A fenti dolgokra irányítsátok a gondolataitokat, ne a földi dolgokra. Hiszen meghaltatok, és életemek Krisztussal együtt Istenben van elrejtve.” (Kolossé 3:2,3). Sok olyan tevékenység, amely nem bűnös, mégis kellemes a testnek. Ellentétben az Izráel népének adott bizonyos tilalmakkal, az Újszövetségben nem találunk sok „ne tegyétek” parancsot. Inkább, mint „

” keresztények, arra törekszünk, hogy szívünkben beteljesítsük a szeretet törvényének és az igazságosság törvényének „szellemét”. Róma 7:6

Bizonyára áldottak vagyunk, hogy megtapasztalhatjuk ennek a szövegnek a valóságát: ” Szeretteim, most Isten fiai vagyunk, és még nem látszik, mik leszünk; de tudjuk, hogy amikor ő megjelenik, olyanok leszünk, mint ő; mert látni fogjuk őt, amilyen valójában van.” 1 János 3:2